

ת"פ 56199/02/20 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה נגד אמיר עיסא

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 56199-02-20 מדינת ישראל נ' עיסא

כבוד השופט גיא אבנון

לפני:

מדינת ישראל

המאשימה:

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

אמיר עיסא

הנאשם:

עו"ד מור מלכה

בשם המאשימה:

עו"ד רן שטרצר

בשם הנאשם:

גזר דין

מה דינו של נאשם אשר בעודו מרצה עונש מאסר בגין הרשעה קודמת, קיבל סמים וחומר אסור מעורכת דין שהגיעה פעמיים כדי לבקרו - למטרה זו בלבד, ולאחר שנתפסו הסמים התנגד באלימות למעצרו?

כתב אישום מתוקן (בשנית)

1. אישום ראשון: במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שהה הנאשם במשמורת חוקית בבית הסוהר "רימונים" (להלן: בית הסוהר). במהלך חודש דצמבר 2019 יצר אחר קשר עם עו"ד שיר סנדלר, על מנת ליתן בידה "כסף" אותו תעביר "לבחור" (להלן בהתאמה: האחר, עו"ד סנדלר. שמה של עו"ד סנדלר נזכר בכתב האישום בראשי תיבות, אך הליך נפרד בענינה נוהל בפומבי (לפני מותב זה וערכאות שמעליו)). בחלוף מספר ימים נפגשו עו"ד סנדלר והאחר בסמוך לביתה. בנסיבות אלו העביר האחר לעו"ד סנדלר אריזה ובה נייר מגולגל, אשר הכיל חומר אסור מסוכן, שסוגו ומשקלו אינם ידועים למאשימה (להלן: החומר האסור). ביום 13.1.20 הגיעה עו"ד סנדלר לבית הסוהר מתוקף

עבודתה כעורכת דין, כשבאמתחתה החומר האסור, במטרה לפגוש את הנאשם. במהלך המפגש בין השניים העבירה עו"ד סנדלר לנאשם את החומר האסור, זאת בתמורה לסך של 2,981 ₪ אשר שולם לה בהמשך. בגין אישום זה הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בביצוע פעולה בחפץ אסור בבית הסוהר, לפי סעיף 52(ב)(1)-(א)-(ד) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 (להלן: פקודת בתי הסוהר).

אישום שני: כשבוע עובר למועד הרלוונטי לאישום זה נפגשה עו"ד סנדלר עם האחר ועם אדם נוסף בכפר קאסם. האדם הנוסף מסר לעו"ד סנדלר מעטפה ובה שתי אריזות, האחת הכילה סם מסוכן מסוג חשיש במשל 38.17 גרם, והשנייה סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 3.48 גרם (להלן: הסמים). ביום 12.2.20 הגיעה עו"ד סנדלר לבית הסוהר מתוקף עבודתה כעורכת דין כשהסמים בחזקתה, כדי לפגוש בנאשם. השניים נפגשו בחדר המיועד למפגשי עורכי דין ואסירים (להלן: חדר המפגש), ובמהלך הפגישה העבירה עו"ד סנדלר את הסמים לידי הנאשם, אשר הכניסם לתחתוניו. עם תום הפגישה ולאחר שדבר העברת הסמים נודע לגורמי האכיפה, הגיעו שלושה סוהרים (מיכאל רבינוביץ', מתנאל חבני, דימיטרי פסחוב, להלן בהתאמה: מיכאל, מתנאל, דימיטרי, ובצוותא: הסוהרים) לחדר המפגש, על מנת לערוך חיפוש על גופו של הנאשם. לאחר שהנאשם החל להוריד את ידו לעבר מפשעתו, הודיע לו מיכאל על מעצרו. הנאשם המשיך בתנועת ידו מטה, והסוהרים אחזו בידיו על מנת לאזקו. אז היכה הנאשם באגרוף בידו של מיכאל, באגרוף בפניו ובחזהו של דימיטרי, הניף ידיו לכל עבר, גידף את הסוהרים, השתולל וניסה למנוע מהם מלאוזקו. הסוהרים הובילו את הנאשם לחדר שירותים סמוך, ומתנאל הסיר את האזיק מידו הימנית של הנאשם כדי לאפשר את ביצוע החיפוש. אז אחז דחף הנאשם את מיכאל, אשר נהדף בגבו לעבר קיר במקום. הנאשם הניף את ידו לעבר חזהו של דימיטרי ומשך בחולצתו שנקרעה. כן משך בשרשרת שנקרעה מצווארו. כמו כן שרט הנאשם את מתנאל בכף ידו, והיכה אותו בחוזקה באגודלו. בהמשך לכך ניסה הנאשם פעם נוספת להכניס את ידו למפשעתו. בתגובה הורידו הסוהרים את הנאשם ארצה, דימיטרי הוריד את מכנסיו ותחתוניו, ותפס את הסמים. בתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לסוהרים חבלות: רגישות בגפה עליונה שמאלית של מיכאל ושריטות בגבו; שריטות בכפות ידיו של מתנאל, מכאוב בידו השמאלית ונפיחות בזרת; שריטות שטחיות ורגישות בידו השמאלית של דימיטרי, נפיחות ודימום בשפה העליונה, אדמומיות קלה ורגישות בחזה. בגין אישום זה הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירות החזקת סמים לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים); ביצוע פעולה בחפץ אסור בבית הסוהר, לפי סעיף 52(ב)(1)-(א)-(ד) לפקודת בתי הסוהר; התנגדות למעצר (ריבוי עבירות), לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.

טיעוני הצדדים לעונש

2. זה המקום לעדכן כי עובר לשמיעת הטיעונים לעונש הורשעה עו"ד סנדלר בהתאם להודאתה בגין חלקה במעשים, בשתי עבירות של ביצוע פעולה בחפץ אסור בבית הסוהר, ובעבירה של אספקת סמים מסוכנים, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים. מתחם העונש נקבע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, ודינה נגזר בחריגה מתונה מן המתחם ל-10 חודשי מאסר בפועל (ת"פ 20-02-49042, מיום 29.3.22). ערעורה על חומרת העונש נדחה בדעת רוב (עפ"ג 22-05-6473, מיום 19.9.22). בקשתה לרשות ערעור נדחתה אף היא (רע"פ 7356/22, מיום 20.11.22). להשלמת התמונה אוסיף כי ביום שמיעת הטיעונים לעונש, נגזר בהסכמה דינו של האחר. כתב האישום נגדו תוקן באופן משמעותי על רקע קושי ראיתי, ונמחקו ממנו העובדות הכרוכות בביקוריה של עו"ד סנדלר בבית הסוהר. דינו נגזר בהסכמה למאסר בפועל למשך 5.5 חודשים, תוך שהובהר כי אלמלא התיקונים בכתב האישום, צפוי היה לעונש חמור במידה

ניכרת (ת"פ 22048-03-20 מדינת ישראל נ' עיסה, מיום 29.9.22, לא פורסם).

ב"כ הצדדים ביקשו במשותף לראות במתחם העונש אשר נקבע בענינה של עו"ד סנדלר, כנקודת המוצא לצורך קביעת המתחם המתאים לנאשם. ב"כ המאשימה עמדה על חומרתן של עבירות המתבצעות בין כותלי הסוהר, החדרת חפצים אסורים בכלל, וסמים בפרט. לשיטתה, הגם שיש לראות בחומרה יתרה את מעשיו של עורך דין העושה שימוש במעמדו ובתפקידו כדי לאפשר את ביצוע העבירה, לא ניתן להתעלם מהאופן בו ניצל הנאשם את זכותם של אסירים ועצורים להיפגש עם באי כוחם ביחידות. החזקת הסמים בין כותלי בית הסוהר מקימה פוטנציאל נזק ייחודי, בדמות עמדת כוח הניתנת לעברייני, כמו גם חשש מפני מעגל פשיעה נוסף, שקיבל ביטוי בהתנהגותו האלימה של הנאשם לאחר שנתפס. היא הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע מתחם עונש נמוך במעט מזה שנקבע בענינה של עו"ד סנדלר, קרי, בין 11-22 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ע/1), ממנו עולה כי במועד ביצוע העבירות ריצה עונש מאסר בן שנתיים בגין ביצוע חבלה חמורה, וכי לחובתו הרשעה נוספת משנת 2017 בגין עבירות בנשק, אז נדון ל-6 חודשי מאסר שרוצו בדרך של עבודות שירות. משכך ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם למאסר בפועל שלא יפחת מאמצע המתחם, בניכוי ימי מעצרו, ובתוספת מאסר על-תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מידת החומרה שיש לייחס למעשיה של עו"ד סנדלר עולה במידה ניכרת על זו שיש לייחס לנאשם. לדבריו, מניסיונו האישי ניתן ללמוד על הפגיעה המתמשכת בציבור עורכי הדין כתוצאה ממעשיהם של עורכי דין שניצלו לרעה את האמון שניתן בהם. כך למשל, הצביע על מגמת ההחמרה באופן בו נערכות בדיקות בכליהם (ועל גופם) של עורכי הדין המבצעים עבודתם נאמנה ומבקרים את לקוחותיהם בין כותלי בתי הסוהר. לשאלת בית המשפט האם מעשיו של הנאשם אינם מהווים אף הם משום שימוש לרעה באמון המערכת, השיב כי לא ניתן לגזור גזירה שווה בין עבירות שמבוצעות על ידי אסיר או עצור, לכאלו המבוצעות על ידי עו"ד - Officer of court. כן ביקש להבחין בין חומרת עבירת הסמים שביצעה עו"ד סנדלר - אספקת סמים, לזו שבגינה הורשע הנאשם - החזקת סמים לצריכה עצמית. אשר למעשיו האלימים של הנאשם במהלך התנגדותו למעצר, ביקש ליתן משקל מכריע לעונש המקל שנקבע בחוק בצדה של העבירה - עד שישה חודשי מאסר. מכאן, לשיטתו, התנהגותו האלימה של הנאשם אינה צריכה להשפיע על מתחם העונש, אשר צריך להיקבע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בטיעונו. בקביעת העונש בתוך המתחם ביקש להיזהר ממתן משקל משמעותי להרשעתו האחרונה, שכן אותו המאסר ממש קשור בנסיבות ביצוע העבירה, וממילא נלקח בחשבון בקביעת המתחם. הנאשם שוחרר ממאסרו בחודש מרץ 2020, התארס, הקים עסק לעבודות אלומיניום, עובד לפרנסתו "ומנסה להשאיר את העבר מאחוריו". כן עמד על כך שהנאשם מחזיק בשנתיים האחרונות היתר לצריכת קנאביס (ע/1), על רקע פגיעה עצבית ברגלו. הנאשם הודה במיוחס לו וקיבל אחריות על מעשיו, ובמכלול השיקולים ביקש לגזור את עונשו בתחתית המתחם, באופן שיאפשר לרצותו בדרך של עבודות שירות.

הנאשם ביקש את סליחת בית המשפט. לדבריו, מאז שחרורו ממאסר החליט לשנות מדרכיו. "היום אני בוחר ללכת בדרך הנכונה, להתחתן ולהמשיך בעסקים שלי... בחרתי בדרך לא נכונה. כשהשתחררתי הבנתי שהחיים יותר שווים מכל הדאווניים. אני רוצה לפתוח דף חדש, להתחתן, לגדל ילדים, ואני מודה לבית המשפט שנתן לי הרבה זמן לנהל את התיק. השתקמתי בזמן הזה ואני מבטיח שאני לא חוזר לשום עבירה. מספיק. תודה".

מתחם העונש ההולם

3. כאמור, ב"כ הצדדים ביקשו לראות במתחם העונש שנקבע בענינה של עו"ד סנדלר משום נקודת מוצא, אשר ביחס אליה יש לקבוע את מתחם העונש הראוי לנאשם. דעתי שונה. אמנם, חלק מן השיקולים דומים, וברי כי יש ליתן משקל מסוים לעונש שנגזר על עו"ד סנדלר, אך מן העבר האחר קיימים שיקולים הנוגעים במישרין בנאשם ובסטטוס בו היה נתון, בחלקו השונה בביצוע העבירות, ובהתנהגותו האלימה בסמוך לאחר שהתבררו מעשיו.

צודק ב"כ הנאשם בטענתו כי עו"ד סנדלר היא שהכניסה את הסמים אל בין כותלי בית הסוהר, וביצעה עבירה שלא יוחסה לנאשם, של אספקת סמים מסוכנים. עוד צודק ב"כ הנאשם בטענתו, כי בגזר דינה של עו"ד סנדלר ניתן משקל לא מבוטל לאופן ביצוע המעשים על ידי מי שניצלה את מעמדה כעורכת דין. לפירוט הנסיבות המחמירות בענינה ראו פסקה 7 לגזר הדין. אלו אושרו ע"י בית המשפט המחוזי (בדעת רוב) ובית המשפט העליון. מנגד, לא ניתן להתעלם ממגוון נתונים העומדים לחובתו של הנאשם, ומצדיקים קביעת מתחם ענישה חמור יותר מזה שנקבע בענינה של עו"ד סנדלר.

א. מדובר במי שהיה נתון במשמורת חוקית בבית הסוהר, וככזה כפוף לכללי התנהגות מחמירים אשר נועדו לאפשר ניהול תקין של שגרת החיים בכלא. הנאשם מודע לכללים, מודע לאיסור בדבר הכנסת חפצים לבית הסוהר, קל וחומר סמים מסוכנים, ופעל מתוך אינטרסים אישיים צרים, מבלי להתחשב בנזק שעלול להיגרם כתוצאה ממעשיו. מובן כי עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית חמורה פחות מעבירה של אספקת סמים מסוכנים, אך החזקת סמים בין כותלי הכלא, ולו לשימוש של המחזיק, מקימה כשלעצמה משנה חומרה. ראו מתוך גזר דינה של עו"ד סנדלר (וכן פסק הדין בערעור והחלטת בית המשפט העליון):

החדרת סמים אל בין כותלי בית הסוהר, קל וחומר אספקתם לכלואים, טומנת בחובה השלכות קשות נוספות, בפוגען בניהול התקין של בית הסוהר, בהגברת פשיעה ואלימות בין כתליו, ובהשלכה ישירה על המעמד וההיררכיה של אלו המחזיקים בסם, היכולים לעשות בו שימוש משני לצורך השפעה על אסירים אחרים. "ההלכה הפסוקה קבעה לא אחת כי יש להחמיר בענישתם של עברייני סם, ומקל וחומר שיש לנהוג כך במי שמנסה להחדיר סמים אל תוך בתי-הכלא" - רע"פ 10361/08 איגור זלוצבסקי נ' מדינת ישראל (14.12.08, להלן: ענין זלוצבסקי).

ב. עו"ד סנדלר ניצלה אמנם את מעמדה כעורכת דין, אך הנאשם ניצל את הזכות הניתנת לאסירים ולעצורים להיפגש ביחידות עם באי כוחם, לצורך קבלת שירות מקצועי. במעשיו פגע הנאשם הן באוכלוסיית האסירים, הזכאים לקבל ייצוג הולם, והן בציבור עורכי הדין, המגיעים לבתי הסוהר על מנת לבצע את עבודתם. ב"כ הנאשם, בהגנותו, תיאר מנקודת מבטו את החמרת המגבלות שמטיל שב"ס על עורכי הדין, כתוצאה ממעשים דוגמת אלו בהם הורשע הנאשם.

ג. הגם שעו"ד סנדלר היא שעברה את דלתות הכניסה לבית הסוהר כשחפץ אסור וסמים בכליה, הנאשם במעשיו היה זה שאיפשר את השלמת ביצוע העבירה, כשקיבל לידי את הסמים והחפץ האסור. בכך הפך עצמו הנאשם לשותף מלא בביצוע העבירות, בהן אכן הורשע בהתאם להודאתו.

ד. הנאשם ביצע את מעשיו בשתי הזדמנויות שונות. בפעם האחת קיבל לידי חפץ אסור שטיבו איננו ידוע, ובפעם השניה הסלים את התנהגותו, וקיבל לידי סמים מסוכנים.

ה. התנהגותו האלימה של הנאשם כלפי הסוהרים כשאלו הגיעו כדי לעוצרו ולתפוס ממנו את הסמים, אך ממחישה את השפעות הלוואי של ביצוע עבירות סמים בין כותלי בית הסוהר. לטענת ההגנה, בהינתן העונש המרבי שבצדה של עבירת התנגדות למעצר - 6 חודשי מאסר, הרי שאין בהרשעת הנאשם בעבירה זו כדי להשפיע על מתחם העונש. אין בידי להסכים. אמנם, מובן כי בית המשפט לא יתחשב בעבירה החמורה יותר של תקיפת עובד ציבור, אשר נמחקה מכתב האישום המתוקן. מנגד, התנגדות למעצר, לבטח בריבוי עבירות, בנסיבות המפורטות בכתב האישום, מחייבת התייחסות עונשית מחמירה. הנאשם עשה כל שלאל ידו על מנת לחמוק מתפיסת הסמים, והיה נכון לפגוע לשם כך בסובבים אותו, תוך השתוללות והפעלת אלימות בלתי מרוסנת, עד כי שלושה סוהרים התקשו להשתלט עליו, ונחבלו פיזית במהלך מעצרו.

4. לבחינת מדיניות הענישה בעבירות סמים בין כותלי בית הסוהר, ראו פסקי הדין שלהלן:

(-) רע"פ 7356/22 שיר סנדלר נ' מדינת ישראל (20.11.22, לעיל).

(-) רע"פ 4144/15 אדם אבו אלטיף נ' מדינת ישראל (16.6.15, להלן: ענין אבו אלטיף). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בניסיון לאספקת סמים מסוכנים, זאת לאחר שהגיע לבקר אסיר כשבכליו סם מסוג חשיש במשקל 26.2 גרם וסם מסוג קנבוס במשקל 1.6 גרם. הסמים נתפסו בעת בדיקה שנערכה על המבקש בכניסתו לכלא. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בין 6-18 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא, ובהינתן נתוני החיוביים של הנאשם גזר את עונשו בקצה הנמוך של המתחם, במאסר ממש, בתוספת מאסר על-תנאי, קנס בסך ₪ 12,000 ופסילת רישיון נהיגה למשך שנה. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו למתן רשות ערעור.

(-) רע"פ 1485/10 אודליה סתוי זאן נ' מדינת ישראל (2.3.10). המבקשת הורשעה בהתאם להודאתה בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, זאת בגין כך ששהתה במתחם המבקרים של בית סוהר איילון כשסמים מסוג הרואין וחשיש מוסלקים באיבר מינה. היא נדונה ל-8 חודשי מאסר בפועל, תוך שבית המשפט הדגיש כי במצב דברים רגיל היה מקום לגזור את עונשה באופן חמור יותר, אלא שנסיבותיה האישיות החריות הביאו לתוצאה מקלה. ערעורה לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתה למתן רשות ערעור.

(-) רע"פ 2408/09 קאיד סלאמה נ' מדינת ישראל (28.7.09). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בכך שבעודו אסיר בבית סוהר שטה, החזיק בכליו סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 0.202 גרם לצריכתו העצמית. בית משפט

השלום גזר את עונשו של הנאשם ל-8 חודשי מאסר בפועל, עליהם הפעיל בהצטברות חלקית שני עונשי מאסר על-תנאי בני מחצית השנה כל אחד, כך שהנאשם נדון סה"כ לעונש מאסר בפועל בן 13 חודשים, מאסרים על-תנאי ופסילת רישיון נהיגה למשך שנה. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

(-) ענין זלוצבסקי (לעיל) (14.12.08). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, ניסיון לסחר בסם מסוכן וקשירת קשר לפשע, זאת לאחר שניסה להבריח 3.2 גרם סם מסוג הרואין לאסיר בכלא צלמון. בית משפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל, עליהם הפעיל במצטבר מאסר על-תנאי בן 9 חודשים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור, תוך שבית המשפט עמד על חומרת העבירה של החדרת סמים אל בין כותלי בית הסוהר.

(-) עפ"ג (מחוזי ב"ש) 12574-11-12 דוד גבאי נ' מדינת ישראל (16.1.13). המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שהחדיר לבית הסוהר עם חזרתו מחופשה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 2.131 גרם. בית משפט השלום קבע כי הסם הוחזק לצריכתו העצמית של המערער, קבע מתחם ענישה בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו לשנת מאסר בפועל, בתוספת הפעלת מאסר על-תנאי בן 4 חודשים, מחציתו במצטבר, כך שהמערער נדון ל-14 חודשי מאסר בפועל. כן נגזרו עליו מאסר על-תנאי וקנס בסך ₪ 5,000 או 3 חודשי מאסר תמורתו. הערעור התקבל אך באשר לגובה הקנס והמאסר שבצדו, כך שבית המשפט המחוזי הורה על הפחתת הקנס לסך של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

בחנתי את פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים. המאשימה הפנתה, בין השאר, לענין אבו אלטיף שהוזכר לעיל. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין של בית משפט השלום, לרבות גזר הדין שניתן ע"י הח"מ במסגרת ת"פ 62073-03-19 מדינת ישראל נ' בלאל שווי (29.3.22), שם נדון אסיר לשנת מאסר בפועל בגין החזקת 50 בולי LSD לא לצריכה עצמית, ולאחר שנקבע מתחם עונש בין 8-20 חודשי מאסר. יצוין כי פסק הדין איננו חלוט. הנאשם ערער לבית המשפט המחוזי, וערעורו טרם נדון (עפ"ג 10121-05-22).

5. בהינתן השיקולים עליהם עמדתי לעיל, ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי כי בהתחשב בריבוי המעשים בהם הורשע הנאשם, ראוי היה לקבוע את מתחם עונשו כך שלא יפחת מ-15 חודשי מאסר בפועל. המאשימה, כאמור, ביקשה לקבוע מתחם עונש מקל יותר, ודומה שבכך נפלה לכדי שגגה. עם זאת, לא מצאתי כי עסקין בנסיבות חריגות עד כדי קביעת מתחם חמור יותר מהמתחם לו עתרה המאשימה, ומשכך החלטתי לאמצו, ולהעמיד את מתחם העונש על מאסר בפועל בין 11-22 חודשים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

6. בגזירת העונש בתוך המתחם התחשבתי בהודייתו של הנאשם במיוחס לו, בהבעת החרטה, וכפועל יוצא מאלו, בחיסכון בזמן שיפוטי. עוד התחשבתי בדבריו של הנאשם לפניי, אשר הצהיר כי פניו לדרך חיים חדשה. שקלתי את חלופי הזמן מאז מועד ביצוע העבירות (כשנתיים), את העובדה שמדובר היה במאסרו הראשון של הנאשם (מאחורי סורג

ובריח), ואת הפגיעה הצפויה בחייהם של הנאשם והסובבים אותו (בת זוגו ובני משפחתו הגרעינית) כתוצאה מגזירת עונש מאסר ממש.

מנגד, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי הרלוונטי והמכביד של הנאשם, גם אם לא בעבירות סמים. חרף גילו הצעיר (יליד 1996) נדון הנאשם פעמיים בגין עבירות חמורות - בשני המקרים בבית המשפט המחוזי. ביום 23.11.17 נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל (לריצוי בעבודות שירות) ועונשים נלווים בגין נשיאת נשק, רכישת/החזקת נשק, רכישת/החזקת חלק של נשק או תחמושת. ביום 9.1.19 נדון הנאשם לשנתיים מאסר בפועל ועונשים נלווים בגין גרימת חבלה חמורה. בחלוף כשנה מהרשעתו האחרונה, ובעודו מרצה את עונשו, ביצע הנאשם את העבירות עליהן הוא נותן עתה את הדין. מכאן, לא רק שעונשי המאסר שנגזרו עליו קודם לכן לא הרתיעוהו, אלא שהתנהגותו אף הסלימה - הנאשם היה לבצע עבירות בין כותלי בית הסוהר, תחת עינם הפקוחה של סוהריו, בעודו מנצל לרעה את זכותו להיפגש ביחידות עם עורכת דין (הגם שבשום שלב לא קיבל ממנה שירות מקצועי), והוסיף לפשעו כשהתנגד באלימות למעצרו. לא למותר לציין כי מאסר על-תנאי בן 5 חודשים שנגזר על הנאשם בהרשעתו האחרונה בגין עבירות אלימות מסוג עוון, איננו בר הפעלה בעניינו, הואיל ונכנס לתוקף רק לאחר שהנאשם שוחרר ממאסרו. אוסיף, כי אין בידי לקבל את טענת ההגנה לפיה אין לתת משקל להרשעתו האחרונה של הנאשם, שבעטיה מצא עצמו בין כותלי בית המאסר, נתון בלעדיו אין לביצוע העבירות בהן הורשע. הנתון העובדתי - ביצוע המעשים בין כותלי בית הסוהר - רלוונטי לקביעת המתחם. מנגד - הרשעתו הקודמת של הנאשם, העונש שנגזר עליו, והעובדה כי לא נתן אותותיו בנאשם ולא הרתיעו ממעשיו - רלוונטי כשיקול לחומרה בגזירת עונשו בתוך המתחם.

7. אחר כל אלה, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו מיום 12.2.20 עד יום 16.3.20.
- ב. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים ממועד תחילת ריצוי עונש המאסר בפועל, עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע, או עבירת אלימות מסוג פשע.
- 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים ממועד תחילת ריצוי עונש המאסר בפועל, עבירה על סעיף 52(ב)(1) לפקודת בתי הסוהר.
- 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים ממועד תחילת ריצוי עונש המאסר בפועל, עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון, או עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, ולרבות התנגדות למעצר.
- ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.2.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ג, 21 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.